

REDIVIVUS – Sinka István

SINKA ISTVÁN (Nagyszalonta, 1897. szeptember 24. – Budapest, 1969. június 17.)

Bihari ridegpásztor családban született, maga is bojtár, majd juhász volt Nagyszalonta környékén. 1919-ben házasságot kötött Pap Piroskával. 1920-ban Vésztőn telepedett le. A Magyar Falu című fajvédő újság pályázatára küldte be első verseit. A lapban és irodalmi mellékletében, a Virágoskertben rendszeresen jelentek meg írásai. Féja Géza 1932-ben Bajcsy-Zsilinszky Endre Szabadság című hetilapjában közölte verseit. A szeghalmi gimnázium vállalta első kötetének kiadását. Veres Péterrel, Szabó Pállal és Barsi Dénessel kötött barátságot. 1935-ben Barsi, Szabó és Sinka megalapították a Kelet Népe című folyóiratot. Versei a Szabadságban, a Komádi és Vidéke című lapban, a szlovákiai Magyar Írásban, majd a Válaszban, a Hídban, a Szabad Szóban, a Magyar Életben és a Magyar Útban jelentek meg. 1936-ban Budapestre költözött. Munkát nem talált, nyomorgott, betegen kórházba került. Felesége halála után Péczeli Katalinnal kötött házasságot 1937-ben. 1939-ben Püski Sándor, a Magyar Élet kiadója jelentette meg *Vád* című verseskötetét. 1945 után szembehelyezkedett a szocialista átalakulással, és hosszú időre kívül rekedt az irodalmi életen. Kései szerelmes verseinek Szín Magda, harmadik felesége az ihletője, aki betegségében mellette volt. 1961-ben *Eltűnik a hóri domb* című elbeszélés-kötetével jelentkezett újra.

Művei:

Himnuszok Kelet kapujában (1933)

Pásztorének (1935)

Vád (1939)

Denevérek honfoglalása (1941)

Fütyöri és a hét vadász (1941)

Harmincyolc vadalma (1941)

Balladáskönyv (1943)

Hontalanok útján (1943)

Fekete bojtár vallomásai (1944)

Kadocsa merre vagy? (1944)

Eltűnik a hóri domb (1961)

Végy karodra, idő (1964)

Mesterek utcája (1967)

Szigetek könyve (1972)

Válogatott versei (1977)

Díjai:

Kossuth-díj (1990, posztumusz)

Magyar Örökség díj (2000, posztumusz)